

Utdrag av foredrag i Hedmark Arbeiderparti 20. mars 1977.
Norsk sikkerhetspolitikk har til formål først og

fremst å trygge vårt lands fred, sikkerhet og nasjonale selvbestemmelse og bidra til å fremme en utvikling både i vårt nærmeste miljø og i verden for øvrig som kan gjøre dette mulig.

På bakgrunn av vårt lands utsatte strategiske beliggenhet og også vårt nære samarbeid med andre vestlige land på mange andre områder har vi ment at disse formål best kan varetas gjennom norsk medlemskap i Atlanterhavsalliansen. Noen annen mulighet foreligger etter Regjeringens oppfatning ikke idag for å sikre vårt land et realistisk forsvar. Gjennom egeninnsats og felles alliert planlegging og øvelser søker vi å gjøre dette forsvar mest mulig troverdig.

Norsk sikkerhetspolitikk er som alle andre lands

2

sikkerhetspolitikk primært fastlagt ut fra en vurdering av hva vitale nasjonale interesser tilsier.

I hele etterkrigstiden har imidlertid Norge i den konkrete utformingen av sikkerhetspolitikken lagt stor vekt på å gi denne et innhold som gjennom hensyntagen også til andre lands interesser kan bidra best mulig til å bevare stabilitet og lav spenning i vår del av verden.

Vi har sett det som et grunnleggende mål å søke å finne den rette balanse mellom vårt behov for sikkerhet og vårt ønske om å holde spenningen så lav som mulig i Nord. Norges base- og atompolitikk, de begrensninger vi har lagt på oss selv når det gjelder øvelsesvirksomhet

og en streng håndhevelse av bestemmelsene i Svalbardtraktaten om militær virksomhet inngår som sentrale elementer i vår sikkerhetspolitikk.

Det foreligger ingen planer om å endre denne politikk som vi har inntrykk av er blitt forstått og akseptert av våre naboland.

Våre viktigste allierte har gang på gang erklært at de er enig i de generelle målsettinger for vår sikkerhetspolitikk. Noen form for press på Norge i denne sammenheng foreligger ikke.